

Diplomová práce Věry Zedníkové „ Homology pyruvát:ferredoxin oxidoreduktázy z hydrogenosomů *Trichomonas vaginalis*“

Posudek školitele

Mám-li stručně charakterizovat výkon Věrky Zedníkové během její kariéry v naší laboratoři molekulární a biochemické parazitologie, označil bych jej slovem „nevyrovnaný“. Věrka k nám nastoupila velmi záhy, už v prvním ročníku, a pobyt v laboratoři si nakonec ještě prodloužila rozložením studia, takže času na práci měla víc než dost. Zejména z počátku bylo její živelné pracovní nasazení celkem často prokládáno klidovými etapami, a i její cirkadiánní rytmus se s ostatními členy laboratoře ne úplně překrýval, takže v osamění ranních hodin často nebyl po ruce nikdo, kdo by pomohl radou při některém z mnoha simultánně rozjetých experimentů. Výsledkem bylo, že Věrka se vypracovala na přebornici v disciplíně nereprodukovatelných výsledků, jež obvykle komentovala slovy „no já prostě nevím, já to zopakuju“. Především v pozdějších fázích studia se ale poněkud zklidnila a pokud by se byla bývala držela hesla o měření a řezání, více četla relevantní literaturu a frameshiftly a stopkodony bezstarostně nepovažovala jen za nějaká nepříliš důležitá písmenka (je snad zřejmé, že trochu přeháním), je možné, že výsledkem její experimentální činnosti by byly publikace dvě a ne jen jedna, která navíc vznikla jako „přidružená škoda“ podivuhodně nefungujících či vlastně až příliš fungujících experimentů. Cílem riskantně zadané diplomové práce bylo odhalit, k čemu jsou trichomonádě divergentní paralogy enzymu PFO a jaký, pokud vůbec nějaký, je jejich vztah k aktivitám nalezeným v buňkách rezistentních trichomonád týmem renomovaných australských autorů. Podmínkou úspěchu byla fungující exprese studovaného proteinu v různých systémech, což se z nejasných důvodů střídavě dařilo i nedařilo, aby pak ve finále už nezbyl čas na přípravu dostatečného množství proteinu k důkladnějšímu studiu. Takže odpověď na první výše položenou otázku nevíme, ale o něco chytřejší jsme. Navíc výsledkem diplomové práce by měl být především alespoň částečně ovlivněný student, který je nakonec schopen formulovat pracovní hypotézy, navrhnout a realizovat experimenty a jejich výsledky pokud možno kriticky hodnotit. To všechno Věrka zvládla, a navíc osvědčila pracovní píli, nasazení a nezbytný optimismus, kterého bylo skutečně potřeba častěji, než by komukoli bylo milé. Musím také prohlásit, že v mnoha případech jsem Věrce nijak zvlášť nepomohl ani neporadil, především při experimentech s qRT PCR, a i základní dovednosti v molekulárních metodách pochytila především od vstřícných spolustudentů. Celkem milým překvapením byla pro mě konfrontace s Věrčinými písemnými kreacemi, ať už v podobě bakalářské práce nebo v podobě prvních verzí rukopisu diplomky. Na rozdíl od většiny současných studentů jí psaní nečiní obtíže a její texty sedají docela dobře číst, byť bylo potřeba občas mírně zasáhnout do poněkud vzletného stylu.

Domnívám se, že po všech peripetiích nakonec Věrka odvedla solidní práci o odevzdala dílko, které si zaslouží být obhájeno před plénem katedry parazitologie.

Praha, 29.5.2012

Ivan Hrdý